UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento Selectæ

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XXXII. Zelus Phineæ; internecio Madia[n]it.

urn:nbn:de:hbz:466:1-64523

Visual Library

tigerunt) conciliô, conquisitos, ac sacrilegij convictos, duci jussit; &, è regione micantis solis, in crucem tolli: quò supplicij fierent, qui sceleris fuerant, plebi spectaculum. Post hos, qui quoquo modo Priapéis se manculâssent, nec tamen adhuc vel lue, vel funepœnas dedissent; necari ferro præcepit: nullo propinquitatis, aut generis habito, per eos, qui cædis ministerium exsequerentur, discrimine. Quô factum est, ut exiguum intra tempus, nocentium capitum, vel peste, vel reste, vel gladiô sublata sint, quatuor, ac viginti millia. Nimirum in febri tam pestilenti & vulgari plurimis debuit mitti sanguis, ne contagio traheret omnes.

NARRATIO XXXII,

ZELUS PHINEÆ IN VINDICTA FOEDI CONCUbitûs sumenda. Internecio Madianitarum

Num. 25. & 31. Anno Mundi 2583.
ante Christum. 1470.

STragis, quam memoravimus, tam ingentis, oculis objecta gravitas, nondum sanavit tamen animos omnium libidine fascinatorum. Usqueadeo tenax est, ac lentum hominis malum, Lasciva cupiditas: ut, quem semel insederit, eum in furoris cursum pertinaciter propellat; ac sine præcipitio vix unquam dimittat. Pœnas non videt, dehortamenta non audit; futura non præmeditatur: &, in summa, nec oculos cæca, nec aures surda, ne-

neque cor fatua circumfert. Ipsa circumfertur interim; quocunque demens eam animi morbus impulerit. Jacebant ecce tot in conspectu, peste peremptorum funera; tot crucibus suffixorum corpora; tot ensibus trucidatorum cadavera. Flebat eos ac demonebat stratus ante Sacrum Oraculum, dux Moses. Cum Mose, populi pars sanior, & optimus quisque, sævientem tùm vel maximè, vindicem DEI manum lacrimis propitiabant. Nec adhuc tamen, aut *Madianitides* puellæ cunctæ castris abscesserant: nec Hebræa juventus universa desierat ad earum contubernia commeare.

Sed ex omnibus, unius imprimis feminæ, sicut præcipuum genus & forma, sic contumacior fuit, ad castra, desidia. *Cozbæa* nominabatur; *Suris* Madianitarum quinque Regulorum potentissimi filia: quæ Priapæi quoque Sacerdotij partes principes obibat. Hæc tabernaculum sibi, præ cæteris omnibus conspicuum, & juventibus insidiosum extenderat: in quo scelesta, tanquam in lupanari, Venerem ex professo cauponari, sui muneris gloriam ducebat & palam. Id nobilioribus præsertim Iuvenum frequentatum ac patulum; comessantium scortantiúmque perpetuis vocibus personabat.

Incendit inter alios *Zambrin*, virum Hebrææ stirpis, *Salve* Patre, tribúque *Simionitarum* ortum: &, quod dedecoris caput erat, illius universæ stirpis principem, ac Ductorem. Hujus tam intemperans fuit in *Cozbæam* amoris ardor: ut luce palàm, omníque castrorum aspectante multitudioe, Mosis in oculis, nulla fronte, verecundiáque, prostibulum peteret, Erat nemo, quem viri tanti tam

spi-

perſpicua nequitia, non aut improbitatis admiratione percelleret, aut indignatione juſta commoveret. Tacebant tamen omnes; Moſi, Deóque ſceleris, vel vindictam, vel diſſimulationem permiſſuri. Tacebat & Moſes ipſe; ſolas ac ſupplices in lacrimas effuſus. Quid enim, ipſis jam Ducibus exemplô turbam trahentibus, Imperator ageret? niſi fortè, deletîs jam tot millibus, inſuper & reliquias populi de medio tolleret: aut, quod procivius erat, novus ſibi *Coras*, *Dathanes*, *Abirones* excitaret.

At non eâdem, quâ cæteri, patientiâ, Pontificis Eleazari filius, *Phinees*, uſus; inſtinctu Numinis, ac divinæ violatæ legis dolore, ſtimultaus: primô quidem intimo mentis exarſit ſenſu. Correptô deinde pugione ſubalari; neminique ſuorum, quorſum eruptura conſilij ſui vis eſſet, apertô: Zambris veſtigia, concitato gradu perſequitur: & animum ingentem, ſub fulminantibus oculis, ac ferrum latens, ſub veſte minimè ſuspectâ gerens; in Cozbæ tentorium uſque, cunctis apertum ſe penetrat. Ibi deprehenſos utrumque, *Zambrin & amicam*, fœdœ jam rei dantes operam, nec præ dementia flagitij, quid inſtaret ſibi mali ſentientes: tribus interpellans verbis; Hoc Habete Scelesti! pugione ſimul utrumque transverberat. Et quidem, ut manum percuſſoris agnoſceres, divina directam manu; perfodit ambos, in ipſa ſceleris miniſtra vulnere perlatô. Quibus in hunc modum perfectis placato jam numine, lues eſt omnis conſopita: data venia populi reliquijs; *Phyneæq;* Sacerdoti conſtabilita promiſſi Pontificatûs æternitas. At, extinc-

momentô, duo miserabiles amantes, Zambris & Cozbæa funus jacebant sempiternum.

Ne verò *Madianitæ* impunè ferrent (*Moabitis*, quî magna sceleris & cladis pars & caussa fuerant, est parsum ob merita *Loti*, eorum progenitoris; & *Ruthæ* Moabitidis, unde Christus erat originem ducturus) geminum nefas, quòd & devotionibus perdere tentârint Hebræos; & per immissas feminas, eosdem ad Sacrilega Sacra induxerint; DEUS imperavit Mosi expeditionem ultimam; (nam paullò post erat è vitâ migraturus) qui delectis, è quavis tribu, mille militibus, cùm exercitum duodecimmillium confeciſſet, jussit eos, Duce *Iosua*, in hostem numerosissimis copijs superbum movere, comitante Arca, eiúsque Custode Phineâ, Sacerdotúmque, tubâ clangentium Præfectô. Nec difficilis erat victoria, auspice DEO. Primo mox congressu tanta Madianitarum est cæsa multitudo, ut numerus cadaverum iniri non posset, ne unô quidem ex Hebræis desideratô; ut agnosceres manum, ex alto dimicantem. Jussu Numinis (penes quod vitæ necísque potestas in omnes) occisi mares omnes, & mulieres virum passæ; quinique Madianitarum reguli, *Eui*, *Recer*, *Sur*, (Cozbææ memoratæ parens) *Hur*, *& Rebe*. Occubuit eô quoque prælió *Balaamus*, qui expatriâ Mesopotamia, quò nuqer abierat, reversus, sive ut novô quodam maleficio affligeret Hebræos, sive divinationis ut suæ lucrum aliquod reportaret; qui dum alienis intendit malis, interitum sibi imminentem priùs non vidit, quàm communi implicitus cladi sensit. Credibile est, ipsum (ut hoc

genus hominum ignaviſſimum, & mortis timidiſſimum eſſe ſolet) inermem, ſuis confiſum artibus cecidiſſe. Id certum, DEO Iudice; multis degravatum ſceleribus caput, in malè agendi pertinacia, præcipitatum in Tartarum.

Fuſis hoſtibus, urbes omnes, vici, caſtella, jubente DEO, flammis vaſtata, & ſolum, in habitabile redditum. Præter ingentem vim auri factique, quod ultro à milite victore, DEO Servatori dedicatum, capta, ſunt ovium ſexcenta, ſeptuaginta quinque millia; boum ſeptuaginta duo millia; aſinorum ſexaginta, unum millia; puellarum triginta duo millia; quæ ſunt omnino capita octingenta, & quadraginta millia. Sic ferit Vltio Divina, mortalium flagitijs provocata. Quædam ulcera non ſatis inciduntur niſi radicitus exſcindûtur.

NARRATIO XXXIII.

RAHABÆ, MULIERI IERICHUNTINAE, FIDES ET Officium erga Exploratores ejusdem Urbis, à Joſua Submiſſos; & relatum Præmium. Joſue. cap. 2. Anno Mundi 2584. Ante Chriſtum. 1469.

CUm impendentem Rebellium cervicibus Juſtitiam Divinam ſæpe ſæpius mitigâſſet Moſes, de quo ſuprà memoravimus, & ad extremum ipſe quoque pœnas aliquas, obſequij minùs